N O R A K S T S

Lieta Nr.142257212
(1-2572-12/44)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
VALMIERAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Valmierā 2012.gada 26.novembrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese Solveiga Pone,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc pie administratīvās atbildība sauktās personas *I.M.*, personas kods */personas kods/*, sūdzības par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 24.februāra lēmuma Nr.174 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvās rajona tiesā 2012.gada 3.aprīlī saņemta pie administratīvās atbildības sauktās personas *I.M.* (turpmāk – sūdzības iesniedzējas) sūdzība par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes (turpmāk – Iestāde) 2012.gada 24.februāra lēmuma Nr.174 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2012.gada 3.aprīļa lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā Nr.142257212.

Ar pārsūdzēto lēmumu sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{8} panta piektās daļas.

[2] Sūdzības iesniedzēja pārsūdzētajam lēmumam nepiekrīt pilnībā un norāda, ka vienmēr cenšas ievērot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumus Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi). Administratīvā pārkāpuma protokolā – lēmumā Nr. FR00005952 uzrādītais ātrums nav objektīvs mērījums, kā arī nav saprotams, kur šis ātrums fiksēts.

[3] Administratīvajā rajona tiesā Iestāde 2012.gada 28.aprīlī iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma pilnā apjomā, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem. Iestāde papildus norāda, ka, atkārtoti izvērtējot visus lietas materiālus kopumā, uzskata, ka ar lietas materiāliem ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs. Sūdzības iesniedzējas vaina pierādīta ar iesniegumu un fotoradara fiksēto informāciju.

[4] Saskaņā ar LAPK 289.^{6} panta pirmo daļu rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata atklātā tiesas sēdē mutvārdu procesā. Pēc tās personas lūguma, kura saukta pie administratīvās atbildības, tiesa administratīvā pārkāpuma lietu var skatīt rakstveida procesā.

No lietas materiāliem izriet, ka sūdzības iesniedzēja piekritusi lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(skatīt lietas 3.lapu)*. Tiesa atzīst, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami, lai lietu izskatītu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka sūdzība ir noraidāma.

[6] Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus:

[6.1] 2011.gada 30.decembrī Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja inspektore *A.V.* saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} panta trešo daļu sastādījusi Administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.FR00005952 (turpmāk - Protokols-lēmums), kurā konstatēts, ka 2011.gada 16.decembrī plkst.10.07 Garkalnes novadā uz autoceļa Rīga-Sigulda-Igaunijas robeža (Veclaicene) (A-2) 23.km (virzienā uz Rīgu) ar iekārtu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651428) transportlīdzeklim Ford Focus ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* fiksēts braukšanas ātrums 96 km/h (ņemot vērā pieļaujamo kļūdu – 93 km/h) pie atļautā braukšanas ātruma 70 km/h. Par konstatēto Ceļu satiksmes noteikumu 116.punkta pārkāpumu transportlīdzekļa vadītājam nolemts saskaņā ar LAPK 149.^{8} panta piekto daļu uzlikt naudas sodu Ls 20 (*sk.lietas 12.lapu*).

[6.2] 2012.gada 9.februārī Valsts policijā saņemts sūdzības iesniedzējas apstrīdēšanas iesniegums, kurā sūdzības iesniedzēja apstrīdējusi ar Protokolu-lēmumu pieņemto lēmumu (*sk.lietas 13.lapu*).

[6.3] Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 24.februāra lēmumu Nr.174 Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja inspektores *A.V.* 2011.gada 30.decembrī pieņemtais lēmums Nr.FR00005952 atstāts negrozīts (*sk.lietas 17.-19.lapu*)

[7] LAPK 149.^{8} panta piektajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar

motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas.

Par LAPK 149.[8] panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu minētajā tiesību normā paredzēta administratīvā atbildība - naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

[8] Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 25.panta trešo daļu transportlīdzekļa vadītājam ir jāievēro šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība.

Ceļu satiksmes noteikumu 116.punktā noteikts, ka ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 282.punkta 282.23.apakšpunktu maksimālā ātruma ierobežojums tiek noteikts ar 323.ceļa zīmi, kura nosaka aizliegumu braukt ar ātrumu (km/h), kas pārsniedz zīmē norādīto.

No minētajām tiesību normām izriet minētā pārkāpuma objektīvā puse jeb darbība (bezdarbība), kas apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību: transportlīdzeklis vadīts ceļa zīmes Nr.518 vai ceļa zīmes Nr.323 darbības zonā, pārsniedzot ceļa zīmē norādīto maksimālo braukšanas ātrumu no 81 km/h līdz 90 km/h.

[9] Saskaņā ar LAPK 243.panta (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas brīdī un administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iestāde) pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Izskatāmajā gadījumā administratīvais pārkāpums konstatēts, pamatojoties uz šādiem pierādījumiem: Protokols-lēmums, Pirmreizējas verificēšanas sertifikāts Nr.E1283V11 *(sk.lietas 15.lapu).*

[10] Kā norādīts Protokolā-lēmumā, pārkāpums fiksēts saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} pantu, proti, ar tehniskiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli. Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} panta pirmajā daļā noteikts, ka pārkāpumus var fiksēt ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli. Kārtību, kādā izmanto tehniskos līdzekļus (fotoiekārtas vai videoiekārtas), nosaka Ministru kabinets.

[11] Saskaņā ar Ministru kabineta 2006.gada 22.augusta noteikumu Nr.694 „Tehnisko līdzekļu (fotoiekārtu vai videoiekārtu) izmantošanas kārtība" (turpmāk – MK noteikumi Nr.694) 6.punktu pārvietojamo tehnisko līdzekļu izmantošanas laiku un vietu nosaka atbildīgā Valsts policijas amatpersona. No Protokola-lēmuma konstatējams, ka pārkāpums fiksēts uz autoceļa Rīga-Sigulda-Igaunijas robeža (Veclaicene) (A-2) 23.km (virzienā uz Rīgu), proti, kur atļautais braukšanas ātrums ir noteikts 70 km stundā. Līdz ar to secināms, ka sūdzības iesniedzējas izdarītais Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums konstatēts 323.ceļa zīmes, kura nosaka maksimālo atļauto braukšanas ātrumu 70 km/h, darbības zonā.

[12] Ceļu satiksmes likuma 43.^{4} pantā noteikts, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. MK noteikumu Nr.694 11.punktā noteikts, ka tehniskos līdzekļus verificē normatīvajos aktos par mērījumu vienotību noteiktajā kārtībā un termiņos. Par tehnisko līdzekļu verifikāciju ir atbildīgs to īpašnieks (valdītājs, turētājs).

[13] Protokolā-lēmumā norādīts, ka pārkāpums fiksēta ar iekārtu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651428). Tiesa konstatē, ka Pirmreizējās verificēšanas sertifikāts Nr.E1283V11 izdots par mērīšanas līdzekli: Transporta līdzekļu ātruma kontroles sistēma, tips PoliScan Speed M1HP, Nr.PS-651428, kas atbilst Protokolā-lēmumā norādītajai ātruma mērīšanas iekārtai. Minētajā sertifikātā norādīts mērīšanas līdzekļa verifikācijas datums 2011.gada 10.oktobris un sertifikāta derīguma termiņš - līdz 2012.gada 9.oktobrim. Tādējādi secināms, ka pārkāpuma konstatēšanas dienā 2011.gada 30.decembrī minētā mērierīce bija atbilstoša Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr.455 „Kārtība, kādā tiek veikta mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšana, pirmreizējā verificēšana un tirgus uzraudzība" noteiktajām prasībām un līdz ar to arī MK noteikumu Nr.694 11.punktā noteiktajām prasībām, un tā bija derīga autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei. No iepriekš norādītā secināms, ka sūdzības iesniedzējas vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums konstatēts ar Latvijas Republikā autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei atzītu mērierīci. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt veikto mērījumu ticamību.

[14] Pirmreizējās verificēšanas sertifikātā Nr.E1283V11 norādīta radara autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei PoliScan Speed M1HP, Nr.PS-651428, ar kuru konstatēts sūdzības iesniedzējas izdarītais administratīvais pārkāpums, maksimālā pieļaujamā kļūda, transportlīdzeklim pārvietojoties ar ātrumu, kas mazāks par 100 km/h, - 3 km/h. Ņemot vērā mērīšanas līdzekļa pieļaujamo kļūdu, faktiskais braukšanas ātrums nosakāms, no Protokolā-lēmumā uzrādītā radara autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei fiksētā braukšanas ātrumu 96 km/h, atņemot minēto pieļaujamo kļūdu 3 km/h. Līdz ar to secināms, ka Protokolā-lēmumā

pamatoti noteikts sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa faktiskais braukšanas ātrums 93 km/h.

[15] Ņemot vērā iepriekš šā sprieduma 6.-14.punktos konstatētos faktus un minētos apsvērumus, kā arī izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā, tiesa atzīst par pierādītiem pārsūdzētajā lēmumā konstatētos lietas apstākļus, proti, ka sūdzības iesniedzēja 2011.gada 16.decembrī plkst.10.07 Garkalnes novadā uz autoceļa Rīga-Sigulda-Igaunijas robeža (Veclaicene) (A-2) 23.km vadīja transportlīdzekli (virzienā uz Rīgu) ar iekārtu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651428) transportlīdzekli Ford Focus ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ar ātrumu 93 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 70 km/h, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 116.punkta prasības – ar 323.ceļa zīmi noteikto maksimālā braukšanas ātruma 70 km/h ierobežojumu par 23 km/h, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{8} panta piektajā daļā. Līdz ar to atzīstams, ka sūdzības iesniedzēja pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{8} panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

[16] LAPK 32.panta pirmajā daļā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Šā panta otrajā daļā noteikts, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Savukārt Ceļu satiksmes likuma 43.6 panta otrajā daļā noteikts, ka par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro tikai vadītājam paredzēto minimālo naudas sodu.

Sūdzības iesniedzējai iemērotās tiesību normas sankcijā par šādu pārkāpumu paredzēta administratīvā atbildība transportlīdzekļa vadītājam – naudas sods divdesmit latu apmērā. No minētā secināms, ka iestādei, nosakot sodu par LAPK 149.^{8} panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, nav piešķirta rīcības brīvība soda apmēra noteikšanā, līdz ar to iestādei šajā gadījumā nav nepieciešams izdarīt lietderības apsvērumus attiecībā par uzliekamo sodu saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējai, saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu, pamatoti piemērots LAPK 149.^{8} panta piektajā daļā noteiktais sods – naudas sods divdesmit lati.

[17] Apkopojot iepriekš minēto, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzējas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 24.februāra lēmumu Nr.174, bet *I.M.,* personas kods */personas kods/,* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) S.Pone

N O R A K S T S P A R E I Z S
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____ S.Pone
Valmierā, 2012.gada 26.novembrī